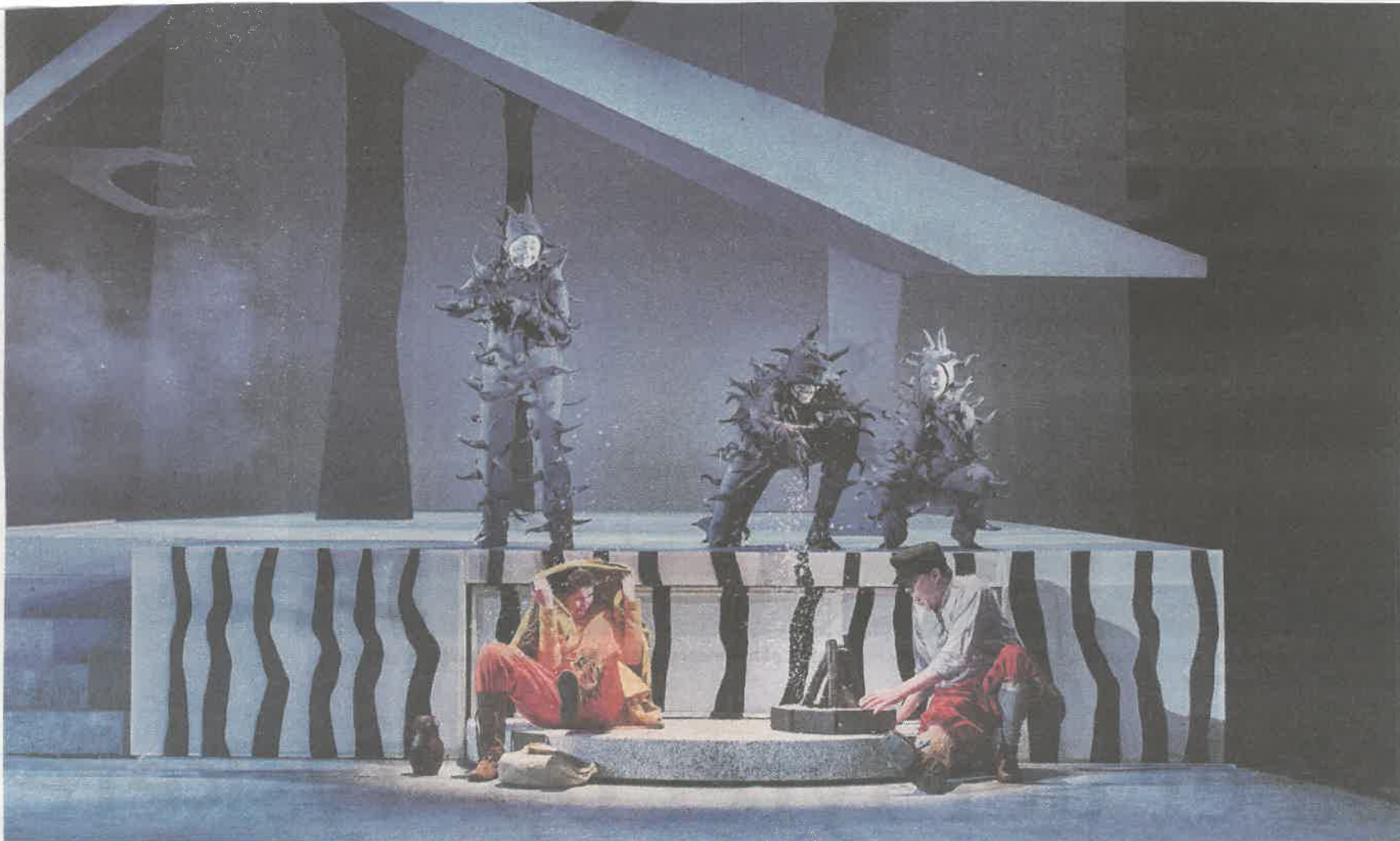

Maschenka (Malgorzata Roclawska) og Mischa (Kai-Moritz von Blanckenburg) er taget til fange af de onde skovmonstre (Nadia Steinhardt, Timo Hannig og Anna Avdalyan). Foto: Thore Nilsson

Farlig rejse til den gyldne brønd

Hvis børn skal kunne nyde Landestheaters nye familieopera, bør de ikke være for unge. Ellers er »Der Goldene Brunnen« bestemt et besøg værd.

ANMELDELSE

Lars Geerdes
lg@fla.de

Flensburg. At opføre et eventyr er altid en lidt delikat sag.

De anses for det meste for at være historier for børn, men eventyr af brødrene Grimm eller H.C. Andersen er ofte meget brutale og betragtes med visse forbehold i vores tid, hvor store dele af samfundet ønsker at pakke børn ind i vat og beskytte dem mod alt, hvad der er ondt.

Eventyrekspert mener dog, at det ikke er grusomheden, der »sætter sig fast« hos børn, men erkendelsen af, at det til sidst er det gode, der sejrer over det onde. Og det skal betyde, at eventyr trods alt har en positiv effekt på børns psyke.

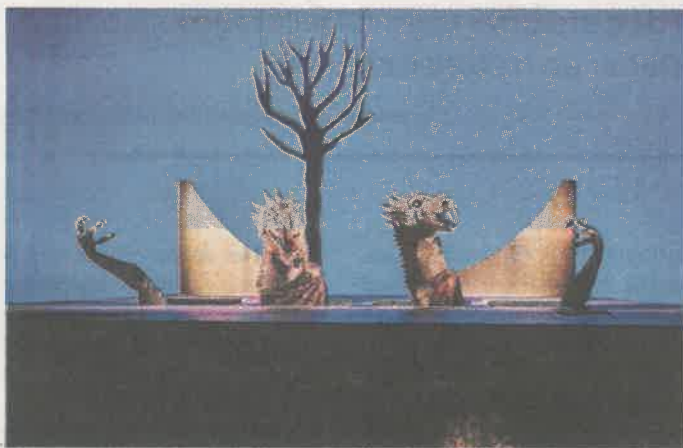
Konceptet følges også i fortællingen »Den gyldne brønd« af den tyske forfatter Otfried Preußler.

Grusomhed til stede

Den tyske komponist Peter Leipold har forvandlet Preußlers historie til en familieopera, som blev urøpført i oktober 2023.

Grusomheden er bestemt til stede – mest i teksten og ikke så meget i billederne – men alt bliver godt til sidst.

Lørdag havde stykket, der er instrueret af Friederike Karig, som også skrev librettoen og iscenesatte uropførelsen i Kaiserslautern, premiere på Schleswig-Hol-

I dragekostumet gemmer sig Dritan Angoni og Philipp Franke. Foto: Thore Nilsson

steinisches Landestheater i Flensburg.

Fin scenografi

Historien om en »syg« brønd, der skal »kureres«, udfolder sig meget underholdende i Stephan Anton Testis farverige og fleksible scenografi (og kostumer).

Małgorzata Roclawska som Maschenka er den modige heltinde, der møder ulve, skovmonstre og en drage på sin rejse. Ved hendes side er Kai-Moritz von Blanckenburg

som den etbenede tidligere soldat Mischa, for hvem de eneste ting, der virkelig betyder noget i livet, er mad og drikke. Evelyn Krahe sætter rejsen i gang som den kloge bedstemor. Alle tre byder på gode sang- og skuespil-præstationer.

De øvrige fem medlemmer af ensemblet – Anna Avdalyan, Nadia Steinhardt, Dritan Angoni, Philipp Franke og Timo Hannig – har hver to eller endda tre roller som landsbyboere såvel som ulve, monstre og dragen.

Hurtige kostumeskift

De hurtige kostumeskift mellem scenerne fungerer perfekt, og aktørernes sang er også overbevisende – dog med et forbehold: I scenen med dragen sidder Dritan Angoni og Philipp Franke fast i de stramt skårne dragehoveder, hvorfra deres stemmer kun kan høres meget svagt.

Samtidig er musikken i denne scene særlig dramatisk og høj, så Maschenka og Mischa næsten heller ikke er

RESÜMEE

Nicht geeignet für Kinder, die nicht lesen können

Märchen sind in der heutigen Zeit eine heikle Angelegenheit, da sie oft grausame Elemente enthalten, vor denen Kinder in unserer heutigen Gesellschaft »beschützt« werden sollen.

Laut Märchen-Experten bleibt bei Kindern aber vor allem die Botschaft hängen, dass am Ende das Gute über das Böse triumphiert. So ist es auch in der neuen Familienoper des Schleswig-Holsteinischen Landestheaters, »Der Goldene Brunnen« von Peter Leipold nach einem Buch von Otfried Preußler.

Die Inszenierung, die am Samstag in Flensburg Premiere feierte, ist einen Besuch wert. Kinder sollten jedoch lesen können, denn in manchen Szenen ist es leider notwendig, die Übertexte zu lesen, um dem Text folgen zu können.

til at høre.

Som publikum fristes man straks til at vende hovedet mod overteksterne, der vises højt over scenen. Men så mister man hurtigt overblikket over handlingen på scenen.

Det i det mindste lejlighedsvis behov for at læse teksten afslører også, at børn, der endnu ikke kan læse, sandsynligvis er for unge til virkelig at kunne nyde denne familieopera. Forestillingen er anbefalet for børn fra seks år. På den anden side er stykket, med en spilletid på lidt over 65 minutter, bestemt egnet til børn.

Ingen rigtige sange

Peter Leipolds musik befinder sig mellem senromantik og tidlig modernisme og er derfor relativt let tilgængelig.

Ouverturen er for eksempel umiddelbart overbevisende.

Slesvig-Holstens Symfoniorkester leverer under ledelse af Martynas Stakionis smuk lyd. Der er dog ingen rigtige sange i operaen. Teksten, der i et skuespil ville blive talt, bliver bare sunget.

Selv om det er legitimt, har det den effekt, at musikken, som egentlig er det, der udgør en opera, ikke rigtig bliver hængende i øret.

Efter den (ikke udsolgte) premiere i lørdags står »Der Goldene Brunnen« indtil juli flere gange på Landestheaters program, mest i Flensburg, men også tre gange i Rendsborg.

Schleswig-Holsteinisches Landestheater: Der Goldene Brunnen. Familieopera efter Otfried Preußler af Peter Leipold, libretto og iscenesættelse Friederike Karig. Premiere på Flensburg Teater, lørdag aften.

De hurtige kostumeskift mellem scenerne fungerer perfekt, og aktørernes sang er også overbevisende – dog med et forbehold.

Fra anmeldelsen